

Kløver Ess News

Fredag 10. oktober 1997
Organ for BK Kløver Ess, 3520 Jevnaker.

Nr 2 Årgang 3
Pris: A-medlemmer gratis, øvrige kr 10

Ole Wirstad har igjen påtatt seg vervet som formann i Kløver Ess. De fleste kjenner ham jo som en likandes kar og en dyktig bridge-spiller, men har han noen skjulte sider?
Se fyldig portrett på *side 3.*

Erling og Rune overbeviste og ble Hadelandsmestre 1997.

Hele resultatlisten med flere gode plasseringer av Kløver Ess-par. *side 9*

Lynkurs i bridge utarbeidet av NBF. 4 instruktive sider i farger og morsomme illustrasjoner. Se *midtsidene*

Innholdsfortegnelse

Lederartikkel.....	side 2
Vår nye formann Ole Wirstad.....	side 3
Kløverheimen - en saga blott.....	side 5
NOREMA-fabrikk.....	side 7
Hadelandsmesterskapet 1997.....	side 9

NOREMA-CUP 1997, den 5. i rekken, finner som vanlig sted på Norema fabrikkers kantine på Bergermoen den 11. september klokken 0900. Les om bedriften Noremans historiske bakgrunn og framdrift på *side 7*

Årsfesten 1997 er historie.

Noen glimt fra feiringen den 27. april *side 20*

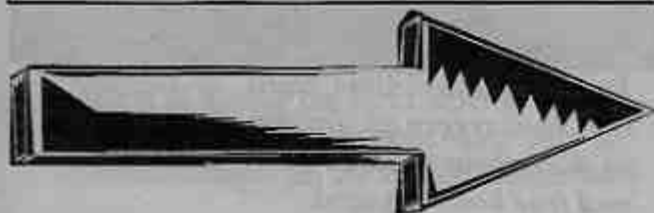
President Jan Aasen, møtte "grasrota" på Ringerike Hotell. Les nærmere om det positive møtet på *side 10*

Kløverheimen er solgt. Opplev noen minner fra utallige bridgekvelder og festlighetene vi har vært med på gjennom 31 års tilhold i vårt tidligere hovedkvarter. Se fargebilder på *side 4*

Årsmøtet 25/4-97,

hadde deltakelse fra 22 personer, referat fra møtet og resultater fra super-duper-duppen med Kløvertoto *side 17*

Møte med president Jan Aasen.....	side 10
KM-lag 1996/97, finaleresultatene.....	side 11
Det er livsfarlig å spille dårlig.....	side 12
Løsning på nøtta i 1/97.....	side 12
4 siders lynkurs i bridge.....	side 13
Årsmøtereftrat, den 25/4-97.....	side 17
Årsfesten 1997.....	side 20
Alcatel World Contest 1997.....	side 22
Ministryremøte hos Ole 29/7-97.....	side 23
Fargebilder fra Fosheim.....	side 24
Reportasje fra Fosheim.....	side 25
Resultater fra Fosheim-Cup 1997.....	side 26
Tabell Høstturneringen.....	side 27
Terminlisten, 1997/97.....	side 28

Styresammensetning:

Formann: Ole Wirstad, 2720 Grindvoll.
Tlf 61 32 61 01.

Kasserer: Geir Vannebo, 2730 Lunner.
Tlf 61 32 15 55 - jobb 81 32 26 40

Sekretær og redaktør: Øystein Mauritzsen,
Krokusveien 33, 3520 Jevnaker.
Tlf 61 31 18 51 - jobb 67 59 32 64

Turneringsleder: Anne Marit Borg,
Torpveien, 3500 Hønefoss.
Tlf 32 13 27 68.

Materialforvalter Per Johansen,
3520 Jevnaker. Tlf 61 31 21 70

Ny sesong, nytt lokale og ny formann.

Så er vi godt i gang med en ny sesong, nå i nye omgivelser og med nye utfordringer. Vårt tidligere hovedkvarter, Kløverheimen, er et avsluttet kapittel i klubbens historie og vi får prøve å innrette oss som best vi kan på "Huset". Hele operasjon "skift spillested" foregikk i løpet av kort tid da det først var bekreftet at Kløverheimen var solgt og vi ikke ville omfattes i fremtidsplanene. Etter hektiske telefonrunder og vurderinger av flere andre steder, bl.a. Myrskogen og Skogglimt, ble styret enige om å satse på Folkets Hus i Østre-Jevnaker hvis betingelsene ellers var tilfredsstillende. Guttorm som sitter i dette husstyret lovet at alt skulle ordne seg, vi skulle få både lys og varme og tilstrekkelig med gode parkeringsplasser skulle det også bli, både til jul og påske. Så etter denne sjarmoffensiven fra Guttorms side, valgt vi å skrive kontrakt om leie av lokalet. Leie-summen vi ble enige om var kr 400 pr kveld, inkludert vask, den samme prisen som vi hadde på Kløverheimen. "Husets" eiere skulle også stå for kaffe- og matservingen. Så langt har vel oppholdet svart til forventningene, det er rikelig med kvadratmetre i spillesalen, men kanskje er

lysforholdene noe svakere enn ønskelig. Serveringen har vært upåklagelig, maten har vært både god og delikat av utseende, men kanskje kunne utvalget av mineralvann vært større.

Vi har også skiftet formann siden forrige sesong, men det er jo ingen nybegynner i faget som skal lede Kløver Ess, han har lang erfaring både som bridgespiller og fra en tidligere periode som formann. Mer om Ole på neste side.

Men selv om nye kan synes nytt ved innledningen til en ny sesong så er det stort sett de gamle traverne som møter opp på spillekveldene. Et par nye ansikter er det hyggelig å registrere på fredagene våre samtidig som vi har beholdt flesteparten av de gamle. Erling har gledelig nok påtatt seg å øve opp en ny spiller, det er et velkomment initiativ som øker håpet om at medlemstallet ikke stagnerer eller resulterer i tilbakegang.

Sannsynligvis er Kløver Ess også den klubben i Ringerike & Hadeland Bridgekrets som kan vise til den høyeste andelen med kvinner blant sine aktive spillere. Dette er det all grunn for klubben til å være stolt av, kanskje påvirker dette også miljøet positivt, så ta godt vare på jentene våre - vi trenger noen å danse med!

Turneringsleder Anne Marit, og kasserer Geir med ryggen til, fra den siste dansen på Kløverheimen våren 1997. Hans Dihle med frue koser seg også.

Ole Wirstad, 2720 Grindvoll.

I 1898 ble Lunner kommune skilt ut fra Jevnaker, men Grindvoll har ikke blitt utskilt fra Lunner og slik er også Oles forhold til sitt hjemsted. Han har holdt sin nære tilknytning til hjembygda der han ble født i 1938. På slektsgården fra 1700-tallet er han vokst opp og der bor og trives han og Randi fremdeles. De sterke båndene til gårdsmiljøet har i stor grad preget Ole: Han er utdannet agronom, og på høyden av sin bridgekarriere, i pausen mellom 1. og 2. dag av den prestisjefylte Storefjellturneringen, da han og Frank lå på 2. plass, insisterte han på å gjøre som hesten: Han ville stå og sove i 1001 meter over havet! Resultatet av denne taktikken kommer vi tilbake til.

Ungdomsår og utdanning.

Ole var eneste gutt i en søskenflokk på tre og kanskje var det da han utviklet sine lederegenskaper ved å prøve og holde styr på søstrene sine? Dessverre var det en trist skjebne som rammet den yngste søsteren som i ung alder ble rammet av hjernehinnebetennelse. Behandlingsmetodene var ikke så godt utviklet som i dag slik at hun gikk bort, bare 5 år gammel.

I etterkrigstidens Lunner var det begrensede muligheter til adspredelse sammenliknet med dagens mange tilbud, men noe skulle jo ungdommen ta seg til da også. Det lokale samlingsstedet var verken pub eller disco, men Grindvoll stasjon, der kom folk fra og til og hadde gjerne bedre tid til å slå av en prat med hverandre enn i dag. Mange bekjentskapet ble derfor gjort i slike omgivelsene og noen av disse ble livsvarige. Uten å ha noen sikre bridge-systemer å støtte seg til i denne perioden så klarte Ole likevel å holde i gang et meldingsforløp som endte med at han sikret seg sin beste støttespiller, Randi. Han har mye å takke NSB for.

Karrieren.

Men han kunne jo ikke bare gjøre kur til jentene på hjemmebane, hverken da eller nå er det lett å leve bare av luft og kjærlighet, det måtte også en utdanning til for å sikre føden. Ole var trofast mot sine røtter og tok konsekvensene av de forpliktelsene som følger med å være oppvokst på en bondegård, han søkte seg til Landbruks-senteret på Hamar der han i løpet av 1960-62 utdannet seg til agronom. Året etter at agronomutdannelsen var fullført, søkte han

på en stilling i Lunner kommune som likningsfullmektig. Da han fikk denne jobben var hans framtidige karriere beseglet. I alle de etterfølgende år har han gransket Lunnerfolkets, årlig innleverte dokumenter signert på ære og samvittighet. Selv etter at den forenklede utgaven kom, har han forblitt på sin post 1.1.2 (adresse) og 1.1.3 (yrke). Når det gjelder post 1.4.1 (barn) så har han og Randi bidratt med tre linjer i denne tabellen, alle jenter. Disse tre igjen har sørget for at Ole og Randi foreløpig har blitt besteforeldre til 6 verdensborgere (Har dere husket å gi dem Viennasystemet i julegave?).

Men bondeyrket da? Nei, det er mer på hobbybasis, påstår Ole, det er kun korn- dyrking det går i nå. Den romslige gårdsbygningen de bor i, skulle tyde på at adskillig flere mennesker har hatt tilknytning til gårdslivet i tidligere tider.

Bridgespilleren.

Ole gir Hans Dihle "skylda" for at han kom innenfor bridge miljøet. På midten av 60-tallet eksisterte det en bridgeklubb på Grindvoll som hadde sitt tilhold hos Johannes Dambråten, en spiller vi også hadde glede av i mange år på Kløverheimen. Uten noen forkunnskaper om bridge eller meldesystemer ble han i 1968 dratt med dit av Hans Dihle og ble beordret bak et bridgebord "for å holde i kortene". Etter denne famlende åpningen fikk han en Viennabok av Hans som han måtte fordypet seg i. Slik startet altså et bridgesamliv som faktisk hadde sitt 30-årsjubileum under Fosheim Cup i august i år. Det tyder jo på at Ole er en likanes kar som

både privat, i yrkeslivet og i bridgesammenheng klarer å holde seg til samme partner over en lengere periode. Finnes det mon tro noen utmerkelse innen bridgen som hedrer f.eks et 25-årig makkerskap, noe ala sølvbryllup? Kanskje det burde opprettes en pris kalt Silverfoxene for etter et så langt bridgeliv har man gjerne både sølv i håret og er sluttet som en rev?

Grindvold Bridgeklubb hadde ikke den helt store tilslutningen, det ble gjerne ikke mer 3-4 bord på kveldene, så da samfunnet ble mer mekanisert og det ble vanligere med bil, så lå det liksom i kortene at medlemmene ville søke til større klubbenheter. Derfor ble Grindvoll nedlagt i begynnelsen av 70-årene og noen gikk da til Kløver Ess, blant dem Wirstad-Dihle som tidlig gjorde seg bemerket på resultatlistene. De startet med å bli klubbmestre i klasse B i 1973 og året etter ble de mestre i klasse A. Til sammen fikk de med seg 4 klubbmesterskap og dette er det ingen andre par som klarer å matche. Som enkeltspillere, med skiftende makker, finnes det nok noen som er både på siden og over (Andreas Desserud er mestvinnende i klubbmesterskapene så langt), men altså ikke som par.

NM-deltaker i 1995.

I større turneringer har de ikke hatt den samme suksessen, sier Ole, med referanse til skøyteøpene på Bislett karakteriserte kan selv innsatsen som "vi var mest buljongpar". Imidlertid har det da blitt mange respektable plasseringer i årenes løp: Ole er fremdeles den eneste fra klubben vår som har deltatt i NM for par, det skjedde sammen med Frank Pedersen i 1995, det i seg selv er en prestasjon. Grunnen til at de var med der var selvsagt at de ble Kretsmeistere for par samme året. Oppholdet på Rica Hotell i Hamar var nok interessant, men plasseringsmessig ble det ikke den store suksessen, de endte på en 68-plass av 72 deltakere. Men det var en fin tur!

Også i 1992 var Ole og Hans nære NM-deltakelse, de ledet helt på oppløps-

siden, sprakk litt på slutten, men endte likevel på en fin andreplass.

I de tradisjonelle Hadelandsmesterskapene har de kjempet seg til seier to ganger og det er det vel heller ingen andre i Kløver Ess som kan skryte av?

Storefjell.

Pinsen kommer hver år og det gjør også den populære Storefjellturneringen på det tradisjonsrike hotellet med samme navn. Er det luften i 1001 m.o.h. som medvirker til den gode stemningen der og gjør at folk stadig vender tilbake dit, år etter år? En av gjengangerne der har vært Ole, med forskjellige makker, og med ganske gode resultater - også på resultatlistene. Normalt er det mer enn 100 par som deltar og blant disse mange kvalitetspar med både NM- og stormestertitler i lomma. Derfor er det en spesiell utfordring å kunne bryne seg litt mot navn som man bare leser om i bridgespaltene. En virkelig god bridgeprestasjon må det derfor betegnes som da Ole og Frank lå på en oppsiktsvekkende andreplass etter første dag. Det var da Ole bestemte seg for å ta den helt spesielle kvelds/nattoppladingen for neste dags spennende avslutning: "Jeg gjør som hesten, jeg står og sover!" En noe sær forberedelse, men med bondebakgrunn kan det kanskje forstås? Denne metoden ville sikkert vakt oppsikt internasjonalt - hvis den hadde virket. Det gjorde den ikke, i hvert fall ikke fullt ut, selv om sluttregnskapet viste en absolutt hederlig 8. plass.

Også sammen med Erling Rørvik har Ole erobret premie. Da ble den en 12. plass, uten den spesielle oppladingen, så kanskje Oles treningsopplegg kommer til anvendelse også senere?

Sammen med sin nåværende makker, Geir Vannebo, hadde han også noen helt spesielle opplevelser oppe i høyden. Under et av spillene møtte de Roy Kristiansen, en kontroversiell herremann som kan være litt ubehagelig å omgås i visse situasjoner. Motparten åpnet med 1 ruter, Geir meldte 1 spar og Roy Kristiansen

forts side 6

KLØVEKREIEMEN - en saga blott.

Bridgens vugge, Kløverheimen, en vinterdag.

Våre yngste spillere, John Ivar og Halvard, vinnere av Handicapturneringen 1997 med sine trofèer.

Det var alltid høy stemning under sesongavslutningene. Uten lyd yter ikke bildet stemingen full rettferdighet.

Firkløver fra Kløver Ess. Hans og Erling er tildelt symbolet på æresmedlemsskap. Sekretæren og avtroppende formann applauderer.

sa 3 ruter. Så kom det en lang tenkepause fra Ole hvorpå han passet. Pass fra motparten og 3 spar fra Geir. Da protesterte herr Kristiansen høylydt og henviste til Oles uetiske tenkepause (tenk det, av og til er det faktisk uetisk å tenke i bridge). Denne protesten godtok ikke Geir så han reiste seg i harnisk og sa at "jeg har f. meg kort til å melde 3 spar" - og veltet hele kortbordet, inklusive tre nylig påbegynte halvlitere. Etter en slik spontan reaksjon valgt Roy Kristiansen å ikke følge opp protesten, han kunne jo knappest ane hva den videre reaksjon ville bli etter denne innledningen hvis han fortsatt protestene, kanskje hadde han møtt sin overmann i usportslig opptreden. Så etter utskifting av kort, bord og halvlitere, fikk Geir uforstyrrt spille kontrakten 3 spar uten at utfallet av den er verd å skrive om.

Tillitsverv og andre gjøremål.

Da Ole under årsmøtet 1997 ble valgt til Kløver Ess' nye formann, så var han ikke på upløyd mark. Han har nemlig en tidligere formannsperiode bak seg som strakte seg fra 1983 til 1987.

Utover det å skjøtte formannsvervet i Kløver Ess så han Ole også vært sekretær i Ringerike og Hadeland Bridgekrets i 2 år. Han nevner en av arbeidsoppgavene fra den perioden: Torgeir Kraggerud hadde skrevet et langt forslag til vedtekter for Kretsen, men disse ble ikke uten videre godtatt. I neste møte troppet nemlig Lars Krogseth opp med endringsforslag til omtrent samtlige punkter. Oles oppgave ble da å samordne og trekke ut det mest fornuftige fra begge forslagene. Resultatet av dette arbeidet er faktisk at disse vedtektene fremdeles er de som gjelder for vår krets.

Ole og Hans prøvde seg en gang som arrangører av en barometerturnering på Kløverheimen, men dette avstedkom ingen applaus fra podiet. De hadde selv laget bordplansjene og hele opplegget skulle i teorien var korrekt, men etterhvert begynte de samme parene å møte hverandre både to og tre ganger. Det ble mye murring i rekkene og arrangørene fikk

en følelse av hvordan det er å bli pepet av banen av sine egne. Dette er etter sigende første og siste gangen de har påtatt seg et slikt arrangement.

At Ole har hatt 10 års pause fra formannsvervet i Kløver Ess betyr ikke sosial uvirksomhet, tvert i mot har han vært sterkt engasjert både innen idrett og musikkliv.

I idrettslaget Grindvoll I. L. har han hatt formannsklubba i 4 år i tillegg til at han har hatt alle andre tenkelige verv. For tiden er han mest fotballsupporter og bingogeneral, men for sin innsats i denne klubben har han blitt belønnet med Æresmedlemskap. Det hører også med til historien at Ole har vært aktiv fotballspiller i Grindvoll nesten like mange år som han har spilt bridge. Nok et eksempel på vedvarende lojalitet til et miljø han kjenner ansvar for og føler tilhørighet til.

Nytt for mange er det kanskje at Ole også har musikalske talenter. Han har i en årrekke vært hornist i Vestre Lunner Musikkforening. Forrige året ga han seg imidlertid med dette og selv om en etterfølger ble etterlyst via annonse i Hadeland nylig så har han gjort sitt og har ikke tid og overskudd til å gjenoppta hobbyen i denne sammenheng; jobb, barnebarn, bridge og andre aktiviteter krever så stor oppmerksomhet at noe må prioriteres.

Ole omgitt av sine "makker", her holder han tale på Kløverheimen..

Forts side 21

NOREMA-konsernet.

NOREMA, hjørnestensbedriften på Jevnaker er bridgeklubben Kløvver Ess' hovedsponsor i forbindelse med arrangementet av den tradisjonelle NOREMA-CUP som i år utkjempes for 5. gang. Det er en spennende og interessant historie som ligger bak utviklingen fra idéfase, unnfanget på en celle på Grini i 1943, fram til dagens moderne bedrift med 350 ansatte, hvorav ca 200 på Jevnaker.

Uten krigen – ingen NOREMA.

Industrimannen Gregers Kure og snekkeren Alf Bakken møttes nemlig på en celle på den beryktede adressen Møllergt 19 i 1943 fordi de hadde bedrevet illegalt arbeid. De var begge gode jøssinger men hadde forskjellig bakgrunn. Kure var en kjent industrimann som ti år tidligere hadde startet Emaljeverket mens Bakken var utdannet innen snekkerfaget. De ble gode venner under fengselsoppholdet og snakket mye om tidene som skulle komme når krigen en gang var over. "Trenger du jobb når krigen er slutt, så kom til meg i Emaljeverket", sa Gregers til sin cellekamerat. Kure og Emaljeverket spilte en viktig rolle i motstandsbevegelsen, det ble framstilt deler til "stenguns" og andre våpen som hjemmefronten trengte.

Etableringen.

Bakken slapp først ut av fengslet av de to, i 1944, men det var først etter at freden hadde satt seg, i 1946, at de la planer for et samarbeid som resulterte i etableringen av Trestandard A/S. Dette var et salgsfirma for aktuelle artikler i tre og aksjekapitalen var på 60.000 kroner. I tillegg til Bakken ble to snekkere ansatt fra første dag. Dette var starten på NOREMA-konsernet og tilholdsstedet ble "Låven på Økern" – et begrep i de tider som var selve nervesenteret i virksomheten. I tillegg til selve produksjonen, ble låven også brukt til lager, forhandlermøter, utstilling av nye produkter og sosiale samlinger.

Pionertiden.

Det fortelles at man sent på året 1946 hadde laget den første oppvaskbenken

– en nyskaping og en stor begivenhet i den nystartede bedriften. I den første tiden hadde man bare en forhandler, rørgrossisten Sunde & Co i Torggaten. Alf Bakken dro personlig oppvaskbenken dit på en håndkjerre så kontrasten er stor til dagens distribusjonsnett med store vogntog som basisen.

Tanken var at det nye firmaet skulle selge prefabrikkerte innredningsenheter som kunne produseres hos underleverandører, men det var ikke så enkelt å få til dette i de første etterkrigsårene med streng rasjonering. Imidlertid klarte Bakken å få tak i 6-8 høvlebenker fra Botsfengslet som han plasserte i en brakke som han med mye møyne hadde fått leid.

Bakken prøvde på noe som i dag ville kalles produktutvikling i det de prøvde å fabrikere og selge hagemøbler. Etter en tid ble imidlertid denne virksomheten stoppet fordi tillatelse til slikt salg ikke var innhentet på forskriftsmessig måte, byråkratene hadde tydeligvis allerede da både makt og myndighet. Så det var "tilbake til oppvaskbenken" som ble laget og solgt og hjulene var i gang for alvor.

Utviklingen.

Etter at de Olympiske leker var over i 1952, fikk bedriften kjøpt et par innkvarteringsbrakker som ble satt opp like ved låven. Disse ble ominnredet til kontorlokaler som tjente formålet i 12 år. Bygningene hadde lite eller ingenting av den komfort som kreves i dag, på kalde dager var det vanskelig å holde varme på bena og manglende lydisolasjon gjorde at man kunne følge med på hva som foregikk i nabokontoret. Men brakkelivet tok slutt,

Nordiagården ble reist noe som representerte et stort framskritt.

Virksomheten på Jevnaker.

En av de få som har fulgt med i NOREMA-konsernets utvikling gjennom 50 år, er tidligere direktør Otto Kr. Fodstad. Etter positive signaler fra Jevnaker kommune og eieren av tomte på Bergermoen, medvirket han til tomtekjøpet og dermed til at plasseringen av NOREMA fabrikk ble slik den er i dag. Åpningen ble foretatt i 1968. Før denne tid hadde bedriften Trestandard i 1955 etablert seg på Jevnaker under navnet Jevnaker Bruk, populært kalt "bruket". Derfra kom også de første kjøkkenene i 1957 og det var den økede produksjonen og omsetningen derfra som gjorde det nødvendig å planlegge og bygge den nye fabrikk.

Samarbeidet mellom Trestandard og Emaljeverket var ikke alltid det beste, de var faktisk konkurrenter fra 1962. Imidlertid førte diverse aksjekjøp og en aktiv prosess fra Fodstads side til at Nordia (tidligere Trestandard) og Emaljeverket i 1970 gikk sammen i et felles konsern der det nye konsernavnet ble sammensatt av de tre første bokstavene i begge selskapene.

Gjennom skiftende konjunkturer og stadige omveltninger har konsernet opplevd både opp- og nedgangstider. Nye produkter, riktige og nødvendige investeringer og mer effektive produksjonsmetoder, har gjort at bedriften i stor grad har klart å være markedsledende innen sitt område. Tradisjonelt har det være kjøkkener og innredninger som har vært hovedproduktet, men også baderoms- og garderobeinnredning har vært en del av produktspekteret.

Dagens situasjon.

I 1996 hadde NOREMA en omsetning på 420 millioner mot 340 i 1995. Situasjonen blir betegnet som veldig positiv med gode ordreserver og prognoser. Av omsetningen går det alt vesentlige til det norske markedet, mens eksportinntektene ligger på 5-10%

Eierstrukturen har variert i årenes løp, men de som i dag sitter på de største aksjepostene er Næringsinvest/Selvaag Invest med 30%, K-Holding 12,9% og Orkla med 9,5%. I 1998 planlegges det at NOREMA's aksjer skal noteres på Oslo Børs.

I konsernet inngår også to utenlandske datterselskaper, Luminator AB i Sverige som er spesialist på skyve- og foldedører og Norema Portuguesa i Portugal som vesentlig produserer garderober.

Antall ansatt i bedriften har vært skiftende i årenes løp, fra 1300 i 1971 til dagens antall med totalt 350, hvorav ca 200 har sitt tilhold på Bergermoen. En så stor arbeidsstokk trenger selvsagt en moderne og fin kantine og det er denne Kløver Ess er så heldig å få låne vederlagsfritt til utviklingen av NOREMA-CUP. Dette i tillegg til en svært velkommen sponning på kr 3000 gjør at vi kan holde både et respektabelt premienivå og unngå riskene for store underskudd hvis oppslutningen skulle svikte. Derfor sender vi en stor takk til NOREMA's ledelse som viser oss denne velviljen.

Fra premieutdelingen i kantina under NOREMA-CUP 1996. Norgesmestrene Lasse Aasegg og Bjørn Ekern mottar sine trofeer for andreplassene. Prisutdelere er Sigbjørn Lyng og Øystein Mauritzsen.

Erling og Rune Hadelandsmestre 1997.

Hadelandsmesterskapet 1997 ble i år arrangert av Harestua BK. 26 par stilte opp og ble utkjempet over to fredager på Harestua Samfunnshus. Etter flere skiftninger i tet, koblet Erling og Rune grepet 5-6 runder før slutt og vant til slutt ganske overbevisende.

Vår kjente travet i turneringsleder-sammenheng, Arne Paulsen, hadde ikke de store problemene med å løse hele arrangementet trygt i havn denne gangen heller. Det hele forløp stort sett greit. Premiene var forseggjorte keramikkvaser i forskjellige størrelser og kulører utført av en lokal kunstner. Kløver Ess må vel si seg fornøyde med uttellingen i det vi også var med og tok en 5. premie med en nykomponert, finnmarksk parsammensetning; Samuelsen-Mauritzsen, samt at Lyng-Jensen tok en fin 9. plass.

Hadelandsmestrene fra Kløver Ess

Resultatene ble som følger:

1.	Rune Strand-Erling Rørvik	Kløver Ess	143
2.	Halvard Fallang-H. Holden	Brandbu	95
3.	Ole Martin Lafton-Arild Nilsen	Hen	89
4.	R. Samuelsen-Jan E. Thorvaldsen	Harestua	75
5.	Rangvald Samuelsen-Oystein Mauritzsen	Kløver Ess	69
6.	K. Teslow-B. Skavern	Brandbu	58
7.	Svein Seiersten-Tron Skiaker	Jaren	53
8.	Torvald Nordgaard-A. Sjøenden	Harestua	51
9.	Sigbjørn T. Lyng-Oddvar Jensen	Kløver Ess	35
10.	Svein Arne Bern-Bjørn Langli	Harestua	29
11.	Arne Sørli-Frank Pedersen	Jaren/Hen	20
12.	Britt Inger og Leif Bentestuen	Jaren	19
13.	Rolf Engebretsen-Svein Stubberud	Kl.Ess/Brandbu	17
14.	Odvar Bråten-Arbjørn Fossum	Kløver Ess	- 22
15.	Guttor Olimb-Per Johansen	Kløver Ess	- 27
16.	J. Evensen-H. Gjerdingen	Harestua	- 29
17.	Einar Fritzen-Kjell Hammer	Harestua	- 30
18.	Jim Ivar Seiersten-Åge Seiersten	Jaren	- 49
19.	Hans Oystein Aschim-Norvald Kjos	Brandbu	- 54
20.	Ole Wirstad-Geir Vannebo	Kløver Ess	- 59
21.	Hans Dihle-Arne Roen	Kløver Ess	- 67
22.	S. Holmeide-P. Sløtte	Harestua	- 70
23.	Eva Egge-Lars Egge	Kløver Ess	- 75
24.	Hilde Nes-Kjell Jørve	Kløver Ess	- 78
25.	Gunnborg Skiaker-Ingeborg Blisten	Brandbu	- 79
26.	K. Seiersten-Einar Oppen	Harestua	-114

Møte med presidenten.

Lørdag den 19. april klokken 1000 hadde NBF invitert tillitsvalgt i kretser og klubber samt andre interesserte til et møte på Ringerike Hotell. Emnet var «NBF inn i år 2000», men det var vel helst et av vedleggene til innkallingen som spesielt fenget interessen, nemlig innlegget fra Ole K. Sara som omhandlet forandringer av krets-grensene. I tillegg til presidenten var det 19 frammøtte fra alle de nærliggende kretsene.

President Jan Aasen innledet selve foredraget med å legge den første over-headen, som viste NBFs organisasjonskart som en pyramide med medlemmene nederst, oppned. Hensikten med denne «glippen» var å anskueliggjøre at det er medlemmene som burde være i fokus, han ønsket å komme i dialog med medlemmene og få i gang prosesser som fungerer til beste for alle parter - og det er jo en positiv invitasjon som vi som spillere og tillitsvalgte bør gripe fatt i.

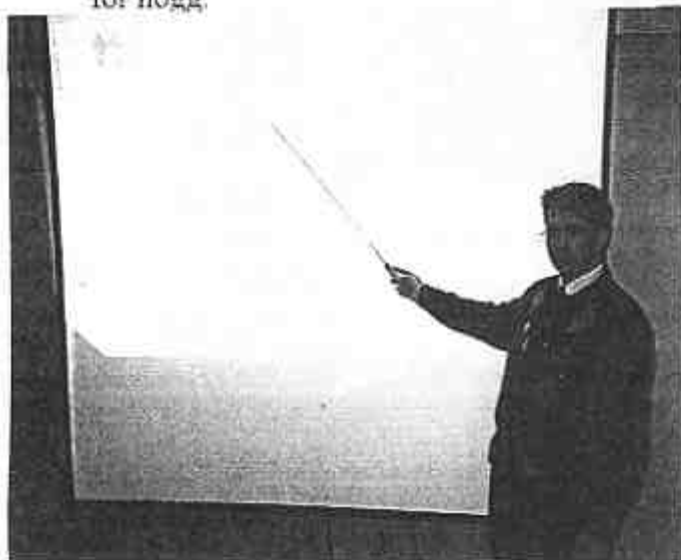
Presidenten gjennomgikk i detalj strukturen i NBF og orienterte om de forskjellige leddenes oppgaver og ansvars-områder og hvilke rutiner som gjelder i de forskjellige komiteer og utvalg. Målet er bl.a. å få et høyere aktivitetsnivå og i den sammenheng kom han inn på flere nyskaping-inger som har sett dagens lys: Norske Døves Bridgeklubb hadde fått adgang til NBF etter 15 år på venteliste, 19 lag var påmeldt til bedriftsbesterskapet og NM for damer hadde sett dagens lys. I 1995 hadde NBF 13870 registrerte medlemmer i 605 klubber, mens situasjonen nå viste 13872 medlemmer i 594 klubber. Det var størst grunn til bekymring over at antall junior-spillere (under 25 år) hadde gått ned fra 555 til 460 i perioden, slik at det bør satses mer iherdig på nyrekruttering. Her var kretsenes ungdomkontakter tillagt et spesielt ansvar, det var utarbeidet instruks for stillingen og NBF kan være rådgiver og bidragsyter ved arrangement av kurs eller andre tiltak som kan bidra til å øke medlemstallet. Potensielle kursledere fikk utdelt en diskett som skal fungere som veileder. K(urs)-medlemmer vil bl.a. slippe med en symbolsk medlemsavgift det første aktive året i en registrert klubb.

Økonomien var også et anliggende presidenten orienterte om, fjoråret hadde en budsjettsprikk som styret ikke var fornøyd med. Økonomistyringen må være god, men en del av sprekken kom fordi vi hadde gjort det så godt internasjonalt. Det jobbes aktivt med å sikre sponsorkontrakter med næringslivet og i de tilfeller klubbene selv kan bidra til at slike avtaler kommer i stand for NBF så tilkommer klubbene 20% av verdien. Lotterivirkosomheten som i fjor ble annonsert som en av virkemidlene til NBF har resultert i 30-40 automater rundt omkring, men dette er en omstridt virksomhet. Kontingenten fra medlemmene er selvsagt den største inntektskilden og dette understreker også betydningen av å øke medlemstallet. NBF har også søkt om medlemskap i Norges Idrettsforbund bl.a. for å kunne være med på å dele de tilskuddene som Staten yter.

I sin omfattende gjennomgang orienterte presidenten også om publikasjoner, kursmaterieell i form av lærebøker og foldere, ny lovbook, turneringslederhåndbok, klubbllederhåndbok og innholdet i Norsk Bridge spesielt. Innholdet i medlemsbladet vårt ble debattert og en oppgradering av innholdet med nedprioritering av resultat-lister og mer «fagstoff» som allment ønske.

Etter et par-tre timer var første økt over og vi tok en lunchpause. Dessverre hadde ikke undertegnede anledning til å delta i siste del av møtet slik at emnet som antakelig hadde provosert de fleste til å stille opp fikk jeg ikke med meg. Imidlertid deltok Sighjørn i den videre debatten og han redegjorde for inntrykkene derfra under Årsmøtet. Konklusjonen var imidlertid temmelig klar: Vi ønsker ingen forandring på den nåværende inndelingen.

Mitt generelle inntrykk fra møtet med den nye presidenten var udelt positivt, et initiativ der ledelsen innbyr til direkte kontakt med grasrota virker tillitsvekkende. Den personlige kontakten med ledelsen og anledningen til å utveksle synpunkter kan forhåpentligvis gi flere og nye impulser til nytte for alle parter. «Taktikken» med å innby til dialog over et så kontroversielt emne som kretsgransene virket vel også etter hensikten: mange ble provosert til å delta og ledelsen stilte seg velvillig laglig til for hogg.

President Jan Aasen.

* * * * *

KM-lag finale 1997.

Årets finale i KM for lag ble avviklet på Kløverheimen søndag den 13. april og kamputfallene ble som følger:

1. kampf	VP
Jaren-Kløver Ess	13-17
Hen 1-Hen 2	10-20

2. kampf	VP
Hen 1-Kløver Ess	21- 9
Jaren-Hen 2	17-13

3. kampf	VP
Hen 2-Kløver Ess	25- 4
Hen 1-Jaren	14-16

Det var en forholdsvis jevn batalje i kampen om å bli krets mestere for lag. Før siste omgang hadde alle lagene sjansen til å vinne, men Kløver Ess «sprakk» kraftig på oppløpssiden og endte på sisteplass. Motstandere, Hen 2, fikk nemlig fullklaff og endte som klare vinnere sammenlagt.

Sluttresultatene ble:

- Hen 2** (Arild Nilsen, Per Bjørnstad, Arild Hiim og Arve Melhus) 58 vp
- Jaren** (Tron Skiaker, Svein Seiersten, Arne Sørlic, Britt-Inger Bentestuen, Leif Bentestuen) 46 vp
- Hen 1** (Jan Gunnar Ohren, Finn Brentebraaten, Johnny Bråta, Kjell Midthaug) 45 vp
- Kløver Ess** (Geir Vannebo, Ole Wirstad, Rune Strand, Erling Rørvik, Øystein Mauritzsen) 30 vp.

* * * * *

Diagnose.

To leger går på fortauet nedover Karl Johan og foran dem ser de en mann med et merkelig ganglag som beveger seg veldig langsomt forover. Da sier den ene legen til den andre: «Jeg skulle anta at mannen foran oss er sterkt plaget av isjias». «Nei, jeg tror bestemt han lider av lumbago», var den andre legens diagnose. For å få saken avklart bestemte de seg for å spørre mannen. De gikk fram til ham, kakket ham lett på skulderen og presenterte seg som leger, og fortalte hvilke diagnoser de hadde kommet fram til. «Da har vi nok tatt feil alle sammen», sa mannen, «jeg trodde nemlig det bare var luft».

Det er livsfarlig å spille dårlig.

Har du noen ganger ergret deg grønn over hvor elendig din makker behandler kortene sine? Det er du i så fall ikke alene om, men denne historien er ingen blankofullmakt til å overreagere, men det er jo interessant å registrere at du faktisk kan få rettsvesenet til å skjønne dine frustrasjoner hvis du mister besinnelsen. Jeg må understreke at historien er fra USA så det er lite sannsynlig at utfallet hadde blitt den samme ved Hadeland og Land Soren-skriverembede.

En sen vinterkveld, den 29. november 1929, satt parfymehandleren John Bennett og hans kone, Myrtle og spilte bridge sammen med vennene Mayme og Charles Hofman i Kansas City, USA. Det som skjedde i deres hjem den kvelden fikk mange amerikanere til å begynne å spille bridge.

«Fire spar», meldte John, men dessverre for hans videre skjebne, greide han ikke kontrakten. Myrtle ble rasende over hans elendige spill og det oppsto et voldsomt munnhuggeri. Myrtle løp ut av rommet, hentet en pistol og skjøt sin ektemann som siden aldri fikk sjansen til å spille bort flere kontrakter.

Da saken kom opp for domstolene, brukte Myrtles forsvarere Johns svake spilleføring som argument for henne. Ekspertene ble innkalt, og de kom til at jo, John burde så absolutt klart å spille inn fire spar. I mars 1931 frikjente derfor retten Myrtle Bennett. Rettssaken vakte kolossal oppsikt og interessen for bridge i USA steg tilsvarende. Et spill som utløste så sterke følelser, skjønte alle at det måtte være noe spesielt med.

For sikkerhets skyld gjentar jeg for alle våre medlemmer som skulle ha fått lyse idéer etter å ha lest denne historien: Dette skjedde i USA for over 60 år siden og kan neppe brukes som presedens i en eventuell rettssak med utspring fra forspilte kontrakter på Kløverheimen.

Løsning på spilleoppgaven i forrige nummer:

Kortene var

♠ E 3	
♥ E 3	
♦ K kn 9 7 6	
♣ 6 5 4 3	
♠ 6 5	♠ D 10 2
♥ K D kn 10 9 8	♥ 7
♦ -	♦ E 5 4 3 2
♣ D kn 10 9 8	♣ E K 7 2
♠ K kn 9 8 7 4	
♥ 6 5 4 2	
♦ D 10 8	
♣ -	

Syd skal vinne fire spar. Hjerter konge kommer ut. Nord vinner stikket og spiller kløver. Øst stikker høyt (det er det beste). Syd stjeler. Syd tar for spar konge og spiller en liten spar til nord, som spiller en ny kløver. Øst tar stikket. Hvis han spiller lavt, stjeler syd. Syd kaster en hjerter. Østs beste forsvar er å ta for spardame og fri seg med en lav ruter, som går til nords nier. Syd stjeler en ny kløver og stikker sin ruter-dame hos nord. Øst bør overlate stikket for ruter-konge til motparten, men syd spiller den siste kløver og stjeler denne. Syd spiller så en tredje ruter. Nord stikker over. Øst vinner stikket, men har ikke annet enn ruter tilbake og er nødt til å gi nord to stikk til. Syd har med andre ord ofret et trumfstikk for å være i stand til å få i stand en eliminasjon av østs kløver. Til gjengjeld får han igjen to stikk i ruter i sluttspillet.